

Nr 256

Av herr **Hagberg m. fl.**, om viss ytterligare vaktpersonal vid nationalmuseet.

(Lika lydande med motion nr 308 i Andra kammaren)

I statsverkspropositionens bilaga 10, åttonde huvudtiteln, redovisas under nationalmuseets avlöningsanslag av museets chef framlagt förslag om anvisande av medel till fyra nya museivaktjänster i lönegrad Ae 7. Förslaget har emellertid icke av Kungl. Maj:t framlagts för riksdagen.

Museichefens motivering för de nya tjänsterna är tvåfaldig. Han framhåller å ena sidan liksom i tidigare anslagsäskanden med skärpa behovet av en förstärkning av bevakningen i den gamla museibyggnaden, å andra sidan behovet av museivaktpersonal för det nya östasiatiska museet. Det antal museivakter som f. n. kan avdelas för bevakningstjänst i den gamla museibyggnadens övervåning med dess ovärderliga målerisamlingar är i bästa fall fyra. Bevakningsområdet, vars omfattning och svåröverskådlighet illustreras av en vid museichefens skrivelse fogad skiss, består förutom av trapphallen av åtta större utställningssalar och icke mindre än 27 kabinett och andra utställningsrum. En tillfredsställande bevakning av detta område kan enligt museichefens bestämt uttalade mening icke ordnas med endast fyra man. Läget i mellanvåningen med dess dyrbara konstslöjdsamlingar är lika otillfredsställande. Ett för några år sedan företaget inbrott i en av montrarna har här för övrigt redan givit en första varning.

Museichefen räknar i sin framställning med att tyghuset på Skeppsholmen under nästa budgetår kommer att tagas i bruk för östasiatiska museet. De nya lokalerna är fördelade på tre våningsplan. För vaktmästargöromål disponerar östasiatiska museet endast en befattningshavare, nämligen innehavaren av den institutionsvaktmästartjänst, som i årets statsverksproposition föreslås förändrad till museiteknikertjänst. Museichefen räknar, som det vill synas på mycket goda skäl, med ett behov för östasiatiska museets del av två nya museivakter.

Den redovisning av museivaktpersonalens fördelning på olika arbetsuppgifter, som lämnats i nationalmuseets anslagsäskanden, visar att någon ökning av den för vaktjänst avdelade delen av denna personal icke kan ske utan personalförstärkning. Ej heller disponerar museet några marginalbelopp på avlöningsanslaget, som skulle kunna utnyttjas för en ökning av bevakningen.

Läget ur bevakningssynpunkt måste för nationalmuseets del betecknas som synnerligen oroande i synnerhet mot bakgrunden av den rad av uppmärksammade stölder av omistliga konstverk ur olika europeiska samlingar, som ägt rum under de senaste åren. Denna stöldvåg, varigenom konst till oerhörda värden frånhänts museerna, har utlöst motåtgärder av olika slag. Man har emellertid all anledning att befara att just dessa motåtgärder i sin tur gör, att internationellt verksamma tjuvligor i stället vänder sin uppmärksamhet mot mindre väl bevakade samlingar. Det är ett obestridligt och oroande faktum, att vårt centrala konstmuseum med dess oersättnliga konstskatter då kommer i blickpunkten.

Vad beträffar östasiatiska museet är det ju överdärligen så att nytillkommande utställningslokaler kräver sin bemanning. Det torde helt enkelt vara ogörligt att efter färdigställandet av detta museum hålla det öppet i rimlig omfattning utan försämring av den service i övrigt, som bjuds av nationalmuseet och moderna museet.

Sammanfattningsvis måste konstateras, att redan med beaktande av enbart den gamla museibygnadens behov föreligger ett mycket stort behov av en ökning av museivaktpersonalen från och med nästa budgetår. När därtill kommer behovet på östasiatiska museet, vars personal ju avlönas från nationalmuseets avlöningsanslag, synes det ofrånkomligt, att det i statsverkspropositionen framlagda förslaget beträffande nationalmuseets avlöningsanslag kompletteras med en förstärkning av museivaktpersonalen. Då vi förutsätter, att Kungl. Maj:t upptar denna viktiga skyddsfråga till förnyad prövning i samband med 1963 års statsverksproposition, föreslår vi här endast en första etapp i upprustningen av vaktpersonalen.

Under återopande av det anförda hemställer vi,

att riksdagen vid behandlingen av det i statsverkspropositionen, bilaga 10, åttonde huvudtiteln, under punkten 44 upptagna anslaget Nationalmuseet: Avlöningar måtte beräkna medel till anställande av ytterligare två museivakter och fördenskull höja anslagsposten Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal med 19 200 kronor till 642 860 kronor och anslagsposten Rörligt tillägg med 5 800 kronor till 329 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1962

Torsten Andersson

Bengt Elmgren

Erik Hagberg
Per-Olof Hanson